

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu CFC. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že uloženie daňového zaťaženia CFC, ktoré spĺňajú podmienky pre oslobodenie od dane obsiahnuté v uvedenej kapitole 9, ako kategórii, by bolo v rozpore so slobodou usadiť sa, ktorú majú žalobkyne podľa článku 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva EÚ.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bode 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje kategória príjemcov (zahŕňajúca aj žalobkyne), pričom žalobkyne získali pomoc, ktorá má byť podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia vrátená.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 17. októbra 2019 – Bujar/Komisia

(Vec T-708/19)

(2020/C 10/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Marcin Bujar (Woluwe-Saint Lambert, Belgicko) (v zastúpení: R. Wardyn, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 20. decembra 2018 a

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku a článku 7 ods. 1 všeobecných vykonávacích ustanovení:
 - prevoditeľné roky započítateľné do dôchodku by sa mali vypočítať na základe skutočne prevedenej sumy po odpočítaní čiastky predstavujúcej zhodnotenie kapitálu medzi dňom žiadosti o prevod a skutočným dňom prevodu,
 - Úrad pre správu a úhradu individuálnych nárokov (PMO) pochybil, kedy prevoditeľné roky započítateľné do dôchodku vypočítal na základe sumy uvedenej vnútroštátnym úradom v predbežnom rozhodnutí, zatiaľ čo skutočne prevedená suma bola výsledkom kapitálového zhodnotenia medzi dňom žiadosti o prevod a skutočným dňom prevodu, prepočtu nárokov na dôchodok vykonaného národným orgánom a kapitálového zhodnotenia za obdobie pred podaním žiadosti o prevod.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na bezdôvodnom obohatení zo strany Únie
 - výpočtom rokov započítateľných do dôchodku na základe predbežnej čiastky, ktorá bola následne prepočítaná a ktorá jednoznačne nezodpovedala kapitálovému zhodnoteniu medzi dňom žiadosti o prevod a skutočným dňom prevodu, došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany Únie.

Žaloba podaná 17. októbra 2019 – Sthree a iní/Komisia**(Vec T-710/19)**

(2020/C 10/49)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Sthree plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) a Sthree Overseas Holdings Ltd (Londýn) (v zastúpení: J. Lesar, Solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej C(2019) 2526 Final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti, a to v rozsahu, v akom sa týka žalobkyní alebo ktorejkoľvek z nich,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre hodnotenie daňového režimu. Komisia mala považovať za referenčný rámec britský režim dane z príjmov právnických osôb, a nie len režim kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ - Controlled Foreign Company).